

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Севлиево, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Биляна Д. Коева

при участието на секретаря Виктория М. Стойчева
като разгледа докладваното от Биляна Д. Коева Гражданско дело №
20234230100244 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано по подадена от „Вип Транс 99“ ЕООД, искова молба против К. П. К., с която са предявени обективно кумулативно предявени искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД с искане да се постанови решение, с което да се признае за установено между страните, че ответникът К. П. К. дължи на ищцовото дружество сумата в размер на 241, 80 лв. – дължимата сума по фактура № ***** г. за извозване на собствения на ответника лек автомобил от гр. Русе до гр. Габрово, както и сумата в размер на 34,61 лв. представляваща мораторна лихва върху главницата по издадената фактура от 15.01.2021 г. /падеж на фактурата/ до 13.12.2022 г. /датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК/, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното погасяване на дълга, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение №733 от 13.12.2022 г. по ч.гр.д. №** по описа на РС Севлиево за 2022 г.

Ищцовото дружество извежда съдебно предявените си права при твърдения, чена *** г. ответникът К. П. К. ползвал транспортни услуги на ищеца за извозване на собствения му лек автомобил марка АУДИ А4 е рег.№ **** от гр.Русе до гр.Габрово. Сочи се, че като член на Съюза на българските автомобилисти с клубна Карта №*****, ответникът ползвал безплатен превоз до 30 км, а за остатъка от маршрута Русе - Габрово е трябвало да заплати сума в размер на 241,80 лева. Издадена била фактура с №*****г. Тъй като не си изпълнявал задължението да заплати сумата по горесцитираната фактура, ищецът в настоящото производство е депозирал в Районен

съд - гр.Севлиево заявление за издаване на заповед на изпълнение по чл.410 от ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. В отговора се оспорват така предявените искове. Поддържа се, че автомобилът описан в исковата молба не е ползван от ответника, а последният няма никакви отношения с ищеца. Сочи, че приложените към исковата молба документи не са подписвани от ответника.

Съдът, като съобрази събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска предявен по реда на чл. 422 ГПК, с правно основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

Договорът за изработка по своята правна същност представлява неформален, консенсуален, двустранен, комутативен, възмезден договор, като при учреденото от него материално правоотношение за ищеца са породени две основни obligatorни задължения – да извърши уговорената работа съобразно поръчката в срок и без отклонение от нея и недостатъци, и да я предаде на възложителя, а за ответника – да приеме (одобри) извършената работа и да заплати уговореното възнаграждение на изпълнителя - арг. чл. 258 ЗЗД и чл. 266, ал. 1, изр. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 288 ТЗ. Законът задължава поръчващият да приеме изработеното – чл. 264, ал. 1 ЗЗД. Приемането като правно действие представлява 1) фактическо получаване на изработеното и 2) признанието, че то съответства на поръчаното.

По така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че ответникът му е възложил извършването на твърдяните транспортни услуги за извозване на собствения на ответника автомобил на стойност съответна на претендираната, че е извършил услугите и ответникът е приел работата, поради което за последният е възникнало корелативно задължение за заплащане на възнаграждения по договора.

Ищецът е представил по делото фактура № ***** г. издадена от него в качеството му на доставчик с получател К. П. К. н- ответника, във фактурата е посочено за наименование на стоката/услугата „транспортна услуга Русе – Габрово на ауди а4 **** извършена на *** г. за 30 км на стойност 0,00 лв. и „транспортна услуга Русе – Габрово на ауди а4 **** извършена на *** г. за 130 км на стойност 241 лв. Фактурата е подписана от ищцовото дружество, като същата не носи подписа на ответника.

По делото е представен и транспортен лист № *** от *** г., в който на мястото на „клиент“ е посочено лицето В.В., а в т. 4 от листа „обслужен автомобил: марка и модел“ е посочено „ауди а4 ****“. Транспортният лист не носи подпис на ответника.

Други доказателства по делото не бяха ангажирани.

При съвкупната преценка на събрания по делото доказателствен материал, съдът намира, че така предявеният иск с правно основание чл. 266 ЗЗД във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, остана недоказан по отношение на наличие на облигационна връзка между страните, поради следните съображения.

По така предявения иск, както беше посочено, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на договорно правоотношение и факта на точното изпълнение по договора, както и приемането от страна на ответника на извършената работа.

По правилата на гражданския процес, главното доказване (онова, за което страната носи доказателствена тежест) трябва да бъде винаги пълно: да създаде абсолютна достоверност - сигурно убеждение на съда в истинността или неистинността на съответното фактическо твърдение; само насрещното доказване може да се задоволи да бъде непълно. Ако страната не се справи с доказателствената тежест, дори да съществува вероятност, но не и несъмненост, то в резултат на последиците от разпределението на доказателствената тежест в гражданския процес, за съда този факт или обстоятелство не се е осъществило, ако трябва да се установи настъпването му, съответно се е осъществило, ако трябва да се установи липсата му. Пълното доказване може да бъде осъществено, както чрез преки, така и чрез косвени доказателства. Преките доказателства пряко, непосредствено установяват обстоятелствата, отнасящи се към основния факт. Косвените доказателства дават указание за основния факт само косвено. Те установяват странични обстоятелства, но преценени в съвкупност с другите, служат за установяване на основния факт. Във веригата от косвените доказателства се включват и онези факти, които косвено установяват други косвени доказателства, непосредствено свързани с основния факт. Всяко едно от доказателствените средства може да бъде източник било на косвено, било на пряко доказателство, като гражданският процес не въздига определени видове доказателствени средства (веществени, писмени, гласни, признания на страните и заключения на вещите лица) като по-значими или категорични в сравнени с други. Те се преценяват поотделно, но и в съвкупност по правилата на чл. 235 и чл. 12.

Съгласно непротиворечивата съдебна практика, двустранно подписаната фактура, съдържаща съществените елементи на сделката, има доказателствено значение за сключването ѝ, а в някои случаи и за изпълнението ѝ. Фактурата, като частен свидетелстващ документ, който няма материална доказателствена сила, има производна доказателствена сила, основана на доказателствената сила на първичните счетоводни документи, която подлежи на преценка, а при оспорване съдът е длъжен да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените в нея факти заедно с всички останали доказателства по делото - чл. 182, ал. 1 ГПК и чл. 55 ТЗ, като съгласно чл.

154, ал. 1 ГПК всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава своите твърдения и възражения. Съдът има задължение при оспорване на съставена фактура, да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените в нея факти заедно с всички останали доказателства по делото. Доказване на извършване на възложеното по договор за изработка се извършва с различни доказателства: протоколи за извършена работа, рапорти, пътни листове, доклади и др.

В настоящия случай по делото е представена едностранно подписана фактура, която не е годна да установи нито сключването на процесния договор за транспортни услуги, нито извършването на фактурираните услуги. Представеният транспортен лист, доколкото не съдържа подпис на ответника, представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ изгодни за издателя си факти и като такъв не се ползва с доказателствена стойност.

При липса на първата материална предпоставка за уважаване на така предявения иск, а именно наличието на облигационно правоотношение между страните, не следва да бъдат обсъждани другите предпоставки.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователен се явява и акцесорния иск по чл. 86 ЗЗД.

Съобразно изложеното, предявеният иск подлежи на отхвърляне.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор пред настоящата съдебна инстанция по правилата на чл. 78, ал. 3 ГПК следва в полза на ответника да бъдат присъдени и сторените от него деловодни разноски в размер на 1350 лв. за заплатеното адвокатско възнаграждение съобразно представените договори за правна услуга.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявения по реда на чл. 422 ГПК от „Вип Транс 99” ЕООД, ЕИК 204676373, със седалище и адрес на управление: град Русе, ул. „Александър Хаджирусев“ № 2 против **К. П. К., ЕГН *******, ***** иск с правно основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружествосумата в размер на **241, 80 лв. /двеста четиридесет и един лева и осемдесет стотинки/** – дължима сума по фактура № ***** г. за извозване на собствения на ответника лек автомобил от гр. Русе до гр. Габрово, както и сумата в размер на **34,61 лв. /тридесет и четири лева и шестдесет и една стотинки/** представляваща мораторна лихва върху главницата по издадената фактура от 15.01.2021 г. /падеж на фактурата/ до 13.12.2022 г. /датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК/.

ОСЪЖДА Вип Транс 99” ЕООД, ЕИК 204676373 да заплати на **К. П. К., ЕГН ******* сумата от **1350 лева** /хиляда тридесет и петдесет лева/ - разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Габрово в двуседмичен срок от получаване на преписи от него от страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____